

Martin Šplíchal:

Svět románů Davida Mitchella

(posudek oponenta diplomové práce na oboru Komparatistika na FF UK v Praze)

Cíl práce, její účel a směřování

Práce má zřetelný cíl, jíž je monograficky pojatý výklad díla Davida Mitchella ze specifického a materiálem dobře odůvodněného úhlu pohledu, jímž je propojování jednotlivých románů, implikující jakýsi ucelený prostor Mitchellova autorského světa. Tento cíl je sledován důsledně a ukázněně, aniž by se autor nechal rozptylovat jinými tématy Mitchellových próz.

Metodologie

Jádrem práce je textová analýza jednotlivých románů, opřena o základní terminologii interpretace vyprávění. Oceňuji, že autor kultivovaně tuto terminologii přejímá a respektuje, ale zároveň se nevěnuje jejímu vysvětlování a zpochybňování. Práce se díky tomu může skutečně koncentrovat na své téma. To je opět traktováno citlivě a adekvátně svému charakteru: Práce nepostupuje mechanicky román od románu, aby ve stejných proporcích popisovala tytéž vybrané jevy, rysy a prvky. Jako pozoruhodné, a přitom oprávněné se mi jeví řešení, kdy prvnímu románu je věnována ucelená kapitola, zatímco zbylých šest románů je vtěsnáno do následující ucelené kapitoly. Ecola terminologie či slogany jsou užity spíše jako rétorické figury, což je v tomto případě zcela na místě.

Práce s odbornou literaturou

Jádrem jsou akademické či recenzní práce věnované Mitchellovu dílu. Je to v daném případě zcela adekvátní. Odkazy k těmto pracím či jejich citáty jsou citlivě vkomponovány do výkladu a jejich proporce v textu je přiměřená. Funkční a sympatický je i široký a různorodý kontext děl, a to nejen literárních, k nimž v průběhu výkladu Martin Šplíchal odkazuje a s nimiž rysy Mitchellových próz komparuje. Jako adekvátní se jeví i uvádění méně zaběhnutých termínů v jejich původním jazyce, tedy obvykle v angličtině.

Styl a prezentace

Práce se vyznačuje výkladovou precizností a volbou adekvátní výkladové dikce. Tvrzení jsou podložena argumentačně a mají oporu v analyzovaných textech. Práce se velice příjemně čte, protože autor dokázal nalézt adekvátní způsob a míru toho, co je modelovém čtenáři potřeba z Mitchellových děl zprostředkovat a vysvětlit. Práce tedy nepředpokládá čtenáře, který by měl tato díla v živé paměti, což je v daném případě zcela funkční předpoklad.

Výklad je zřetelný i díky tomu, že je přesný, ale nepřetížený terminologicky. Práce využívá i osvěžujících rétorických figur, které dávají najevo, že ji autor vnímá jako řečový akt, který by měl mít i svoji hravost či rafinovanost, jež zrcadlí Mitchellův podobně sebe-reflexivní způsob psaní. Dobře je výklad členěn i z hlediska připodotknutí a dílčích komentářů či doplnění, jež jsou směřovány pod čáru. Ocenit je třeba i pokusy o schematizaci některých rysů prostřednictvím jejich vizuálního vyjádření. Snad jen tok textu je zbytečně rušen formou odkazů k literatuře – tzv. Harvardský styl odkazování je zcela na místě, ale uvádění jmen či „IBID.“ verzálami zbytečně tyto odkazy zvýrazňuje.

Celková koherence a akademická disciplinovanost

Text diplomové práce se vyznačuje výborně zvolenou kompozicí, která graduje v závěrečné „syntetizující“ kapitole Kořeny románového universa. Práce má přiměřený rozsah a preferuje

koncentrované, hutné psaní před rozpovídáním každého tvrzení do maximální šíře. Závěry, k nimž dochází, jsou myslím vesměs nosné a podložené. Práce je ve výsledku i oborově přínosná, protože v takovémto rozsahu nebylo dosud Mitchellovo dílo českému čtenáři představeno.

Závěr

Diplomovou práci vnímám jako velmi zdařilou, a to nejen po stránce myšlenkového výkonu a z něho plynoucího přínosu pro obor, ale i z hlediska čtivosti textu a jeho řemeslné realizace včetně velmi dobré editace textu.

Práci jednoznačně **doporučuji k obhajobě** a navrhuji její hodnocení známkou **výborně**.

V Praze dne 1. 9. 2020

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.